

بیانات در مراسم بیعت معلمان و دانش‌آموزان / ۱۳۴۸/۰۲/۲۴

امروز استکبار جهانی و قلدرهای سیاسی عالم و امپراتوریهای زر و زور در سرتاسر جهان که در فساد و انحطاط غرقند، با اسلام و نظام اسلامی دشمن هستند؛ زیرا افشاگر و تهدیدکننده‌ی آنها، اسلام و بیداری مسلمین است. طبیعی است هر کاری که علیه اسلام و نظام اسلامی و جمهوری اسلامی از عهده‌ی آنها برآید، می‌کنند. در یک صورت، نظام جمهوری اسلامی می‌تواند خود را به‌طور کامل از خطر و آسیب دشمن مصون نگه‌دارد و آن، وقتی است که با اقتدار خویش آنها را مایوس کند. روزی که جمهوری اسلامی، با اثبات اقتدار سیاسی و اقتصادی خود و با اثبات قدرت ادامه‌ی زندگی، دشمن را مایوس کرد، می‌توان اطمینان داشت که دشمن از توطئه دست خواهد کشید؛ چون احساس می‌کند تلاش او بی‌فایده است.

تلاش همه‌ی قشرها و آحاد مردم و مسئولان رتبه‌های اول و دوم و سوم در نظام دولتی باید این باشد که بر اقتدار نظام جمهوری اسلامی اضافه کنند، و اقتدار سیاسی و اقتصادی و نظامی حاصل نمی‌شود، مگر با سازندگی. تمام کسانی که در اداره و سازندگی کشور نقش دارند، باید تلاش خود را چند برابر کنند. در صحنه‌ی تولید، تولیدگران باید تا جایی که توان دارند، تولید کشور را بالا ببرند. بخشهای اداری و دولتی باید با حسن عمل و جلب اعتماد مردم و با ارایه‌ی خدمات مخلصانه به آنها، بر کیفیت کارشان بیفزایند، و کسانی که در زمینه‌های فرهنگی برای مردم منبع الهام و ارشاد هستند، تلاش خود را اضافه کنند. اگر استکبار جهانی و شیاطین عالم احساس کنند که جمهوری اسلامی ضعیف است، فشار را زیاد خواهند کرد. ما بحمد الله قوی هستیم و از ثبات لازم برخورداریم. سرمایه‌ی که جمهوری اسلامی ایران دارد- اعتماد مردم و پشتیبانی آنها از نظام- گمان نمی‌کنم هیچ دولتی آن را داشته باشد. این نعمت را باید مسئولان و آحاد مردم حفظ کنند. در کشور ما، دولت و ملتی وجود ندارد؛ همه سربازان انقلاب هستند و باید هم باشند. همه باید روح سربازی برای انقلاب را حفظ کنند. در این خصوص، فرقی هم بین آحاد مردم و مسئولان و مقامات نیست. در قبال اسلام و نظام اسلامی، همه وظیفه‌ی واحدی دارند.

بیانات در مراسم تنفیذ حکم ریاست‌جمهوری / ۱۳۴۸/۰۵/۱۲

شکی نیست که فقدان امام بزرگوارمان را به‌هیچ‌وجه به معنای پایان یافتن راه یا تکلیف یا امید، به حساب نمی‌آوریم. پیامبر خدا (ص) از دنیا رفت و تازه فتوحات عظیمی مسلمین شروع شد. او، با ایجاد بنا و قاعده‌ی یک نظام عظیم جهانی، توانست جامعه‌ی اسلامی بسازد که قرن‌ها پس از رحلتش، به صورت مقام و قدرت اول سیاسی و اقتصادی و نظامی و اجتماعی، در دنیا خود را نشان داد.

خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران / ۱۳۴۸/۰۷/۲۸

به برکت هدایت امام و رهبر عظیم‌النشانان، از گذرگاههای بسیار خطرناکی گذشتیم. با قوت و قدرت، راه را ادامه می‌دهیم و کشور را می‌سازیم و قدرتمان را از لحاظ اقتصادی و نظامی و سیاسی و توانایی عظیم فرهنگی اضافه می‌کنیم و روز به روز در جامعه پیشرفت خواهیم کرد. ما مسلمانییم، قرآن در دست ماست و دلهای ما به اسلام و قرآن وابسته است. قرآن فرموده است: «کنتم خیر امه اخرجت للناس». باید بهترین باشیم. باید پیش برویم و خواهیم رفت. شبهای تاریک و ظلمانی را گذرانده‌ایم، بازهم پاره‌های ابر فتنه را در هر زمانی با تمسک به خداوند و قرآن، از سر خواهیم گذراند.

بیانات در دیدار جمعی از آزادگان / ۱۳۴۹/۰۵/۲۹

ملت ایران باید به مدد اسلام و اتحاد و اتفاقشان، خود را قوی کنند. اگر ملت ما از لحاظ نظامی و اقتصادی و سیاسی و فرهنگی، در حد اعلای قدرت بود، می‌تواند زندگی خود و ملت‌های مسلمان را نجات بدهد. اگر قوی و مقتدر بود، اگر وضعی داشت که امید قدرتهای بزرگ و متجاوز را قطع کرد و به یاس مبدل نمود، برای جوامع اسلامی، الگو خواهد بود. اگر خدای ناکرده این ملت، اقتدار لازم و شایسته‌ی اسلامی را نداشته باشد، دشمنان طمع خواهند کرد، در زندگی او دست خواهند برد، تسلط پیدا خواهند کرد و همان بساط ننگین دوران گذشته را العیاذ بالله تجدید خواهند کرد. ملت باید از لحاظ نظامی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی قوی باشد. تهدیدهای جهانی را مشاهده کنید، ببینید که قدرتهای بزرگ در چه فکری هستند. امروز، در همین منطقه‌ی خلیج فارس و خاورمیانه، استکبار جهانی و آمریکا، در فکر توسعه‌ی قدرت و در فکر طرحهای توسعه‌طلبانه‌ی خودشان هستند. این‌ها به فکر رفع تجاوز نیستند. خود این‌ها متجاوزند و تجاوزشان را در بسیاری از نقاط عالم، نشان داده‌اند. وجود این‌ها، برای ملت‌های اسلامی خطر است. این‌ها نمی‌توانند ایجاد امنیت بکنند. ملت مسلمان ما، باید به فکر باشد.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و هیات وزیران / ۱۳۷۵/۰۴/۰۸

واقعا در دوران جنگ، هنر بزرگ انقلاب این بود که بتواند کشور را همین‌طور حرکت دهد و راه بیرد. در دوران جنگ، هیچ فرصتی که قابل ذکر باشد، در مقیاس توقعات و نیازهای این کشور، برای ساخت زیربنایها و تامین زیرساخت‌های یک توسعه‌ی حقیقی و یک رشد واقعی اقتصادی و مادی، به وجود نیامد. در طول این مدت چند سالی که ما بعد از جنگ می‌گذرانیم، خوشبختانه دولت موفق شده است در این زمینه، کارهای بزرگی را انجام دهد که حقیقتاً می‌توان این را امروز گفت که یک زیر ساخت مستحکم اقتصادی، در کشور به وجود آمده است.

من یادم است که اوایل بعد از جنگ، که در جلسات بازسازی، با مسوولان کشور می‌نشستیم - آن وقت آقای رئیس‌جمهور محترم، رئیس مجلس بودند و بعضی از مسوولان دیگر هم بودند - جزو آرزوهای ما، یکی همین بود که چندین سد ساخته شود، یک مقدار راه ساخته شود، تعدادی کارخانه‌های اساسی در زمینه پتروشیمی، در زمینه فولاد و ... به وجود آوریم. اینها واقعا جزو آرزوهایی بود که روی کاغذ می‌آوردیم و برای آن تلاش و کار می‌کردیم. امروز، بحمدالله آن آرزوها تحقق پیدا کرده و این کارها شده است. اینها هم آسان به دست نمی‌آید و واقعا جز با کار خستگی ناپذیر و خستگی ناشناس و با مدیریتهای قوی و علاقه‌مند و بخصوص با مدیریت شخص آقای هاشمی - که واقعا ایشان در این زمینه خوب عمل کردند و مدیریت خوبی را بر دولت اعمال نمودند - این محصول به دست نمی‌آید. من باید عرض کنم، خدای متعال که می‌داند، مردم ما هم که خوشبختانه می‌دانند، لیکن من هم این را بگویم و تثبیت شود که در این افتخار، شخص آقای رئیس‌جمهور، اشخاص یکایک شما وزرای محترم و مسوولان بخش‌های مختلف، سهیم و شریک هستید و این افتخارات، متعلق به شماست و ثوابش ان‌شالله پیش خدای متعال، متعلق به شماست. همچنین همه کسانی که با شما در طول این سال‌های بعد از جنگ تا امروز، همکاری کرده‌اند، بخش‌های مختلف اداری و کارکنانی که وجود داشتند، از متخصصان و کارشناسان و مردم، ان‌شالله که همه در این افتخار سهیم هستید.

وقتی که در یک کشور، توسعه‌ی سازندگی و زیرساخت‌های اقتصادی، صحیح و مستحکم بنا می‌شود و وقتی که حرکت سازندگی در کشور- به معنای واقعی کلمه- به وجود می‌آید؛ کشور از اعتلای سیاسی هم در داخل و خارج برخوردار می‌شود. یعنی اگر شما امروز می‌بینید که بحمد الله دولت جمهوری اسلامی و ملت ایران و کشور ما، هم در سطح جهان، از یک آبروی سیاسی برخوردار است و هم در داخل، زبان بدخواهان و بدگویان و عیب‌گیران و کسانی که عیب‌های کوچک را بزرگ می‌کنند و محسنان بزرگ را ندیده می‌گیرند، تا حدود زیادی بسته است- اگرچه هیچ‌وقت زبان بدگویان به کلی بسته نخواهد شد؛ چون به طور کلی انگیزه‌های بدخواهی هرگز از بین نمی‌رود، لیکن تا حدودی زیادی این معنا هست- به‌خاطر این است که حرفی برای گفتن ندارند و خیلی از حرفهایی را که می‌توانستند بگویند و می‌توانستند به عنوان بهانه ذکر کنند، دیگر ندارند. یعنی استحکام سیاسی تا حدود زیادی، ناشی از استحکام فعالیت‌های سازندگی در کشور است، که خوشبختانه این کار انجام گرفته است. در زمینه‌های فرهنگی هم کار شده است. اگرچه نه به اندازه‌ی کارهای زیر بنایی اقتصادی و آنچه مربوط به توسعه‌ی اقتصادی است، لیکن به‌هرحال در آن زمینه هم، انصافاً کارهای باارزشی انجام گرفته است.

بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان و کارکنان ارتش / ۱۳۷۶/۰۱/۲۷

امریکا در یک تحلیل غلط و غیر واقعی مثل اغلب تحلیل‌هایی که راجع به ایران دارد این‌طور تصور کرده است که علت ایستادگی جمهوری اسلامی در مقابل او و اینکه نه در مقابل قوانین زورگویانه‌اش، نه در مقابل تهدیداتش، نه در مقابل پیغام‌های گوناگونی که از طرق مختلف می‌دهد، نه در مقابل زبان نرم و چربش و نه در برابر زبان فحش و تهدیدش، تسلیم نمی‌شود و از مواضع خود کوتاه نمی‌آید و استوار ایستاده است، به خاطر پشت‌گرمی به اروپاست! تلاششان این شد که بلکه بتوانند بین ایران و اروپا فاصله بیندازند و به نظر من، حلقه‌ی ضعیف و غیر موثری در اروپا را انتخاب کردند که آن، حلقه‌ی آلمان است. آلمان، علی‌رغم قوت و پیشرفت اقتصادی و علمی‌اش، از جهات سیاسی ضعیف است و در مسائل مهم جهانی مثل مساله‌ی خاورمیانه و غیره و مسائلی که همه در باره‌ی آلمان می‌دانند حضور ندارد و در ردیف دولتهای درجه‌ی اول اروپایی نیست. با ایران هم که ارتباطات دوجانبه‌ی نسبتاً قوی متقنی در این چند سال داشته است. به همین خاطر، این دولت را انتخاب نمودند و تلاش کردند که در این قضیه، آلمان را به دام بیندازند و موفق شدند. در واقع، آمریکاها با کمک صهیونیستها، در این قضیه دولت آلمان را به دام انداختند و در تنگنا و در زاویه قرار دادند.

بیانات در آغاز هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی / ۱۳۷۶/۰۹/۱۸

اکنون از آتش‌سوزی مسجد الاقصی که به ولادت این سازمان انجامید، بیست و هفت سال می‌گذرد. شرایط جهان امروز، این سازمان را در معرض انتظارات جدی‌تری از گذشته قرار می‌دهد. این سازمان می‌تواند مظهر اتحاد حقیقی کشورهای مسلمان در مسائل و منافع مشترک آنان باشد. به نام اعضای خود سخن بگوید و مطالبه و اقدام کند و قدرت مالی و اقتصادی و سیاسی آنان را پشت سر خود داشته باشد. میان اعضای خود، رابط حل مشکلات باشد. آنجا که گرد آوردن هم‌تھا و کمکها برای یک کار بزرگ و یک هدف مشترک، نیازمند یک نقطه‌ی تلاقی، یا یک عنصر هماهنگ‌کننده است، آن نقطه و آن عنصر باشد. آنجا که لازم است، داوری کند و آنجا که مفید است، اندرز دهد. امروز جهان اسلام باینکه در تجارت جهانی سهمی کمی کمتر از ۲۰ که نسبت تقریبی اعضای آن به کل سکنه‌ی جهان است دارد، اما از همین مقدار هم آنچه مخصوص تجارت درونی میان کشورهای اسلامی است، درصدی بسیار پایین است. این سازمان می‌تواند نسبت به این مساله‌ی موثر اقتصادی که در سیاست این مجموعه نیز موثر خواهد بود، نقش فعال ایجاد کند.

بیانات در دیدار جمعی از روحانیون / ۱۳۷۷/۰۲/۰۲

تبلیغ دین و تبیین حقایق که وظیفه‌ی علما و مبلغین بزرگ اسلام است، امروز شامل همه‌ی این‌هاست. اگر ما از لحاظ اقتصاد به بالاترین مقام برسیم و از لحاظ سیاست، همین اقتدار و عزتی را که امروز داریم، چند برابر کنیم، ولی اخلاق‌های مردم ما، اخلاق‌های اسلامی نباشد؛ در میان ما گذشت، صبر، حلم و خوش‌بینی نباشد، اساس کار از بین خواهد رفت. اساس کار، اخلاق است. همه‌ی این‌ها مقدمه‌ی اخلاق حسنه است بعثت لایتم مکارم الاخلاق حکومت اسلامی برای این است که انسانها در این فضا تربیت شوند، اخلاق آنها تعالی پیدا کند، به خدا نزدیک‌تر شوند و قصد قربت کنند.

بیانات در دیدار جمعی از جوانان استان اردبیل / ۱۳۷۹/۰۵/۰۵

بحث من بر سر این نیست که ما حالا بیابیم دشمن را به طور مشخص با نشانه‌ها و با خصوصیات معرفی کنیم؛ نه، شناسایی دشمن دشوار نیست. آنچه مسلم است، این است که یک نظام سلطه‌ی جهانی وجود دارد که امروز در راس آن، رژیم امریکا است. در گذشته دیگرانی بودند، ممکن است در آینده هم قدرتهای دیگری باشند. امروز امریکا منافع خودش را در دنیا تعریف کرده پنهانی هم نیست در مقالاتشان نوشته‌اند؛ در تحلیل‌های سیاسی‌شان، منافع خودش را تعریف کرده‌اند. منافع آنها عبارت است از ایجاد دنیای یک‌قطبی؛ یعنی در راس مجموعه‌ی کشورهای عالم، دولتی به نام دولت امریکا است و در بدنه، انواع و اقسام دولتها هستند؛ بعضی دارای قدرت علمی و پیشرفتهای علمی و دارای توان نظامی‌اند؛ باید با آنها به نحوی ساخت و در معارضه‌ی با آنها، منافع آنها را بر منافع خود ترجیح داد این تحلیل امریکایی است دولتهایی هم هستند که از اقتدار نظامی یا اقتدار اقتصادی برخوردار نیستند؛ اسمهایی برای آنها گذاشته می‌شود: کشورهای در حال توسعه، کشورهای در اصطلاح قبلی جهان سوم. از همه‌ی فرصتهای این‌ها که می‌توان برای توسعه‌ی اقتدار امریکا استفاده کرد، باید استفاده کرد. اگر به انرژی آنها احتیاج داریم نفت آنها، گاز آنها باید راه را به سمت نفت و گاز آنها به هر کیفیتی باز کرد. اگر به بازار مصرف آنها احتیاج داریم، به هر کیفیتی که ممکن است، باید این راه را به سوی بازار مصرف آنها باز کرد. اگر به حضور سیاسی و اقتصادی در میان آنها نیاز است، باید این راه را گشود. اگر دولتهای مزاحمی در آن کشورها بر سر کارند، باید آن دولتها را کنار زد. اگر اندیشه‌های مزاحمی در آن کشورها وجود دارد، باید آن اندیشه‌ها را از فضای ذهنی جامعه زدود. اگر شخصیت‌هایی در آن کشورها هستند که می‌شود آنها را خرید، باید خرید. اگر نیروهایی در آن کشورها هستند که می‌شود از آنها به عنوان نیروی فشار علیه دولتهایی که با این سیاست مخالفند، استفاده کرد، باید خرج کرد و به کار برد. این سیاست استکباری است. امروز امریکا این سیاست را دارد. یک روز انگلیس داشت؛ آن روزی که در شرق و غرب دنیا حاکمیت پادشاهی انگلیس تثبیت شده بود؛ در آسیا، در شبه قاره‌ی هند، در استرالیا، در کانادا و در جاهای دیگر. قبل از آن هم روسیه‌ی تزاری نسبت به همان منطقه‌ی محدودی که روی آن نفوذ و فشار داشت، این سیاست را اعمال می‌کرد. البته امروز ابزارها مدرنتر و وسایل پیشرفته‌تر شده است.

آیا این سیاست فقط علیه نظام جمهوری اسلامی است؟ نه، این سیاست همه جایی است. ما در جمهوری اسلامی با این سیاست مواجهیم، دولتهای دیگر هم مواجهند؛ منتها دولتها متفاوتند. بعضی از دولتها و دولتمردان، مصلحت خودش را در این می‌دانند که در مقابل این خواسته‌های افزون‌طلبانه تسلیم شوند؛ بعضی از دولتها برایشان منافع ملتها مطرح نیست و بعضی از دولتها از نفوذ و سلطه دستگاههای خبری و جاسوسی امریکا با همه وجود می‌ترسند.

بیانات در دیدار جمعی از جوانان استان اردبیل / ۱۳۷۹/۰۵/۰۵

اگر فرض کنیم که رفع دشمنی ممکن باشد، فقط با اقتدار و عزت و استقلال ایران ممکن است؛ نه با ذلت، نه با احتیاج. اگر ایران اسلامی به همت شما جوانها و به همت این نسل رو به رشد امروز، مدارج علمی را طی کند و از لحاظ صنعت و صنعت برتر، فناوری و فناوری برتر و علمی که امروز مورد نیاز است، بتواند سهم وافر را به خودش اختصاص دهد که نتواند به او زور بگویند؛ بتواند قدرت نظامی خودش و پایه‌های اقتصادی کشور را مستحکم کند، بتواند این محرومیتها را برطرف کند، بتواند از منابع سرشار و غنی این کشور در همه جا بهره‌برداري کند، بتواند معرفت سیاسی را در آحاد مردم بالا ببرد، آنوقت ممکن است دشمنی آنها کم شود. بنابراین اگر ممکن باشد، آن روز ممکن خواهد بود.

اینکه بعضی بردارند طبق میل دل کارشناسان سیای امریکا، دم از نزدیکی و مذاکره و ارتباط بزنند و فضا را عادی‌سازی کنند، این بزرگترین توهین و خیانت به این مردم است. اگر قرار است سخن از رفع دشمنی دشمنان سوگندخورده بر زبان آورد، باید آن روزی باشد که این کشور از لحاظ اقتصادی پایه‌های خودش را مستحکم کرده باشد؛ محرومیتها را رفع کرده باشد؛ این نسبت بیکاری را از بین برده باشد؛ آینده‌ی جوانها را روشن کرده باشد؛ جوان تحصیل کرده و فارغ‌التحصیل دغدغه‌ی معاش و دغدغه‌ی کار نداشته باشد؛ از لحاظ مسائل فرهنگی این کشور بتواند هنرمندانی تربیت کند که بر طبق منافع و مصالح ملی، سینمای کشور را اداره کنند؛ هنر کشور را اداره کنند؛ مطبوعات کشور را اداره کنند. اگر این‌طور شد، آنوقت نوبت این خواهد رسید که برای رفع دشمنی فکر کنیم؛ و الا در غیر آن صورت، هرگونه نزدیک شدن به دشمن، هرگونه نرمش نشان دادن در مقابل دشمن، تیز کردن آتش دشمنی و ستمگری دشمن است.

نامه به سران قوای سه‌گانه و ابلاغ سیاستهای کلی نظام / ۱۳۷۹/۱۲/۲۰

افزایش ظرفیت تولید صیانت‌شده نفت متناسب با ذخایر موجود و برخورداری کشور از افزایش قدرت اقتصادی و امنیتی و سیاسی.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۰/۰۱/۰۱

اقتدار ملی یعنی چه؟ اقتدار ملی دست قدرت‌مندی است که مجموعه نیروهای فعال قوای سه‌گانه در تشکیل آن سهم دارند و باید وظیفه خودشان را با شجاعت و اقتدار و امید و بدون رودربایستی و با همکاری کامل انجام دهند. یک ملت اگر اقتدار ملی داشته باشد- اقتدار در زمینه اقتصاد، سیاست، فرهنگ و سازماندهی دولتی- مشکلات مادی و معنوی‌اش حل خواهد شد. اگر فرضاً مسئولی در بخش امنیت، کار خود را خوب انجام دهد، مردم احساس عزت و اقتدار می‌کنند. اگر مسئولی در بخش اقتصاد تلاش کند و کارآمدی خود را نشان دهد- پول ملی را تقویت کند، تورم را مهار کند، در جامعه رونق اقتصادی به وجود آورد و طبقات محروم را از حقوقی که متعلق به آنهاست، برخوردار نماید- مردم احساس اقتدار و توانایی می‌کنند. خودشان را در آن مسئول، مشاهده و ملاحظه می‌کنند و او را مظهر خودشان به حساب می‌آورند. وقتی در عرصه بین‌المللی، مسئولان کشور، با عزت و سربلندی و استغنا در مجامع جهانی شرکت می‌کنند و حرف حق خودشان را با شجاعت بر زبان می‌آورند و در معامله و مبادله با دولتها، منافع ملی را مد نظر می‌گیرند و مصالح را ملاحظه و به نفع کشور کار می‌کنند، ملت که در جریان این کارها قرار می‌گیرد، احساس اقتدار می‌کند.

بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان و پرسنل ارتش / ۱۳۸۰/۰۱/۲۸

اقتدار ملی، هم زمینه نظامی دارد، هم زمینه اقتصادی دارد، هم زمینه سیاسی دارد، هم زمینه سازمانی دارد. در همه زمینه‌ها مسئولان می‌توانند کاری کنند که ملت احساس اقتدار کند. وقتی که دشمنی به مرز حمله می‌کند، اگر مسئولان دفاع از مرزها وظیفه خودشان را خوب به انجام رسانند، ملت احساس اقتدار می‌کند. هنگامی که سیاستمداران زورگوی جهانی با انواع بازیهای سیاسی خواستند بر کشور و ملتی چیزی را تحمیل کنند، اگر دستگاه سیاسی آن کشور توانست هوشیارانه و مدبرانه تحمیل دشمن را پس بزند، ملت احساس اقتدار می‌کند. وقتی که همه سرمایه‌اندوزان بین‌المللی سعی می‌کنند یک ملت و یک کشور را در چنبره اختاپوس اقتصادی خودشان درآورند و با نامهای فریبنده و به‌ناحق، منابع یک ملت را جذب کنند، اگر مسئولان اقتصادی کشور توانستند با تدبیر و هوشیاری و با سرعت عمل متناسب، تدابیر لازم را پیش گیرند و مانع از نفوذ پنجه دشمن در اقتصاد کشور شوند و اقتصاد ملی را شکوفا کنند، ملت احساس اقتدار می‌کند. اقتدار ملی یک مفهوم و مقوله کاملاً پیچیده و مرکب است که نه به معنای نظامیگری است و نه نظامیگری نبودن آن باید بهانه‌ای برای منزوی کردن کار نظامی شود. نظامیان هم به نوبه خود در اقتدار ملی شریکند. در یک مجموعه نظامی، اقتدار ملی با کارایی نظامی و رشد خلیقات جوانمردانه در آنها، خود را نشان می‌دهد.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه تهران / ۱۳۸۰/۰۲/۲۸

مسائل اقتصادی، بسیار مهم است. ما از اقتدار ملی صحبت کردیم؛ همه هم قبول دارند؛ یعنی آحاد ملت و مسئولان کشور، اقتدار ملی را شعار و پرچمی می‌دانند که باید همه به آن توجه کنند. حقیقتش هم همین است؛ چون اقتدار ملی، اقتدار زید و عمرو نیست؛ اقتدار یک ملت و یک کشور است. این اقتدار چگونه به دست می‌آید؟

فرض بفرمایید یک رکن اقتدار ملی، اقتدار اقتصادی است؛ یعنی کشور از لحاظ اقتصادی بتواند پول ملی خودش را تقویت کند؛ در بازارهای اقتصادی دنیا حضور تاثیرگذار داشته باشد؛ در بهبود وضع اقتصادی کشور از امکانات خودش استفاده کند؛ فقر را در کشور ریشه کن و یا حد اقل کم کند و بتواند به عنوان یک کشور ثروتمند و غنی، در مقابل چشم دنیا، کارایی نظام خودش را نشان دهد. این می‌شود اقتدار اقتصادی، که مسئولان اقتصادی کشور موظفند این کارها را انجام دهند. اقتدار اقتصادی همچنین به معنای این است که در کشور، بیکاری وجود نداشته باشد؛ اشتغال وجود داشته باشد؛ تولید صنعتی و کشاورزی در حد مطلوب باشد؛ از منابع و معادن کشور به نحو بهینه استفاده شود. این هم اقتدار اقتصادی است که بخشهای گوناگون نسبت به آن مسئولیت دارند.

بیانات در دیدار نمایندگان مجلس / ۱۳۸۱/۰۲/۰۷

ما در جمهوری اسلامی به عنوان کسانی که متصدی و متعهد یک تکلیف و وظیفه هستیم، چه تکلیفی داریم؟ اینکه می‌گوییم ما متعهد و موظفیم، به خاطر این است که جمهوری اسلامی بر اساس یک فکر، یک آرمان و یک هدف بزرگ و والا و مقدس به وجود آمده است و کسانی که معتقد به نظام جمهوری اسلامی و پیام انقلاب هستند، فکر نمی‌کنم از این معنا تخلیفی داشته باشند. ما فکر می‌کنیم یک وظیفه و تکلیف الهی و مسئولیت خدایی را انجام می‌دهیم. به همین دلیل است که بنده معتقدم اگر مسئولان- چه شما که در مجلسیید و چه آنهاهایی که در دستگاه‌های اجرایی کشورند- کاری را که بر عهده آنهاست، انجام دهند، ثوابش پیش خدای متعال از بسیاری از عبادات بالاتر است؛ چون این بنا برای اعلا کلمه حق و احیای کلمه توحید ساخته شده است. ما به عنوان کسانی که در این مجموعه چنین وظیفه‌ای داریم و این مسئولیت را احساس می‌کنیم، در مقابل این سیل جهانی باید مقاومت کنیم. البته واقعیت جهانی‌سازی هم یکی از بخشهای مهم و بارز همین سیل است. فعلاً مساله اقتصاد مطرح است؛ اما گفته و ناگفته، نوشته و نانوشته، جهانی‌سازی در زمینه سیاست و فرهنگ هم حتماً وجود دارد و عمل می‌شود. آیا در مقابل این سیل می‌شود مقاومت کرد؟ ما معتقدیم بله، می‌شود مقاومت کرد؛ این وظیفه اصلی ماست. مقاومت، تنها با استحکام بخشیدن به بنیانها صورت می‌گیرد. هر سیل بنیان‌کنی وقتی به یک صخره استوار برسد، نمی‌تواند در آن اثر بگذارد. ما باید خود را استوار و مستحکم کنیم و بنیانهای فرهنگی و اقتصادی و سیاسی خود را استحکام ببخشیم. هر کاری که در جهت استحکام بخشیدن باشد، مقدس و خوب و مورد اجر و ثواب الهی است. هر چیزی که در جهت متزلزل کردن این پایه‌ها و بنیانها باشد، بد است؛ این دیگر ربطی به جناح و حزب و گروه و تشکیلات ندارد. به نظر من معیار و ملاک، این است.

برای اینکه ما بنیانهای سیاسی و اقتصادی و فرهنگی خود را مستحکم کنیم، پیش‌نیاز اولی قطعی ما، ایجاد وفاق و وحدت کلمه است. برای وفاق باید همه تلاش کنند. معنای وفاق این نیست که گروهها و تشکیلات و جناحهای گوناگون اعلام انحلال کنند؛ نه، هیچ لزومی ندارد. معنای وفاق این است که نسبت به هم خوش‌بین باشند؛ «رحما بینهم» باشند؛ همدیگر را تحمل کنند؛ در جهت ترسیم هدفهای والا و عالی و برای رسیدن به آنها به یکدیگر کمک کنند و از ایجاد تشنج، بداخلاقی، درگیری، اهانت و متهم کردن بپرهیزند. امروز به نظر من وظیفه ما این است.

بیانات در دیدار نمایندگان مجلس / ۱۳۸۱/۰۲/۰۷

به نظر من آنچه امروز وظیفه اصلی ماست، این است که در بخشهای سه‌گانه- یعنی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی- پایه‌ها را مستحکم کنیم. اگر پایه‌های فرهنگی بخواهد مستحکم شود، شرط اصلی این است که ایمان مردم به دین و موارث فرهنگی خودشان روز به روز استحکام پیدا کند و تضعیف نشود. ما نمی‌خواهیم در یک جزیره زندگی کنیم و فکر نمی‌کنیم در دنیای امروز می‌شود در یک جزیره زندگی کرد. ما می‌خواهیم مردم به موارث و ثروت فرهنگی خود ببالند و احساس حقارت نکنند. تلاش بعضیها این است که در مقابل ثروت فرهنگی مردم- که بسیار عظیم است- یک حالت گله‌گرایی و بدهکاری به وجود آورند؛ این خطاست. ثروت فرهنگی ما بسیار عظیم است و بخش عمده آن، ایمان به خدا و اسلام و توکل به خدا و مفاهیم اسلامی است که بحمد الله در مردم ما کاملاً نافذ و راسخ است؛ بخشی از آن هم مربوط به مسائل فرهنگی ماست. این‌ها را باید قدر دانست و حفظ کرد. قوانین باید در این جهت باشد.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۸۲/۰۵/۱۵

در برنامه، هضم نشدن در اقتصاد جهانی رعایت شود؛ این را توجه داشته باشید. من یکی دو بار دیگر هم تکرار کردم: پیوستن به سازمان تجارت جهانی از نظر من کاری است مثبت؛ اما هنگامی که ما زیرساخت‌های لازم را برای این کار داشته باشیم، که الآن این را نداریم. الآن برداشتن تعرفه‌ها و رفتن داخل سازمان تجارت جهانی، یعنی هضم شدن در یک اقتصاد برتر، بدون امکان رقابت؛ یعنی کم شدن و غرق شدن؛ یعنی همین تولید داخلی را هم که تا امروز با زحمت و خون دل فراهم شده، از دست دادن و نابود کردن. بله؛ سازمان تجارت جهانی میدان گسترده‌ای برای فعالیت است؛ اما باید قدرت شنا داشته باشیم. آن روز من گفتم این کار مثل این است که ما یک تیم فوتبال را به مسابقات جام جهانی بفرستیم؛ درحالی‌که اعضای آن هیچ تمرینی نکرده باشند. نتیجه‌ی این کار این است که ما بیست تا گل می‌خوریم و برمی‌گردیم! ما باید آمادگی را فراهم کنیم و عجله هم نداشته باشیم. پنج سال دیگر شد، ده سال دیگر شد، دیر نمی‌شود. اول باید زیرساخت‌های اقتصادی مستحکم شود و ما خاطر جمع شویم، بعد با خیال راحت و با میل وارد صحنه شویم. الآن توصیه‌ی هضم شدن در اقتصاد جهانی، برای اقتصاد ملی و مستقل ما سم مهلکی خواهد بود.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه / ۱۳۸۲/۱۱/۲۲

ملت بزرگ ایران! بدانید اگر ایستادگی و حضور شما در صحنه نبود، نظام جمهوری اسلامی و هیچ‌کدام از مسئولان، یک سال هم نمی‌توانستند مقاومت کنند. اراده‌تان را مستحکم نگه دارید و حضور و وحدت خود را حفظ کنید. می‌بینیم و می‌دانیم که ملت ایران تا امروز همین‌طور عمل کرده است. بعد از این هم همین‌گونه خواهد بود؛ ملت ما ملت ممتازی است. در کنار این، باید مسئولان با کارآمدی و هوشیاری، تلاش عالمانه و دلسوزانه داشته باشند و مشکلات را یکی پس از دیگری حل کنند و این راه نیمه‌رفته را به پایان برسانند. هم از لحاظ علمی، هم از لحاظ سیاسی و هم از لحاظ اقتصادی، این ملت باید روز به روز خود را قوی‌تر کند؛ این راه علاج ملت ایران است. بخشی از این کار به دست مردم است- که مردم عمل کرده‌اند و به فضل و حول و قوه‌ی الهی بعد از این هم عمل خواهند کرد- بخشی هم بر عهده‌ی مسئولان است که باید وظایف خود را درست بشناسند و عمل کنند. در این صورت دشمنیها دیگر اثر نخواهد کرد. البته بیگانگان فشار اقتصادی و سیاسی می‌آورند، اما بی‌فایده است. در کوتاه‌مدت ممکن است فشار اقتصادی علیه ملت ایران باشد، اما خودشان هم می‌دانند که در بلندمدت، هم به نفع ملت ایران است و هم به ضرر آنهاست. همین فشارها ملت ایران و دانشمندان و جوانان با استعداد ما را به پیمودن راههای علمی و کشف راههای علمی پیچیده و دور از دسترس کشاند؛ بنابراین فشار اقتصادی تأثیری ندارد. تا شما در صحنه هستید، فشار سیاسی هم تأثیری ندارد.

بیانات در دیدار جمعی از مسئولان جهاد دانشگاهی / ۱۳۸۲/۰۲/۰۱

در باره‌ی مسأله‌ی علم و تحقیق باید بگویم که عمده‌ی موضوعهایی که قدرتهای سلطه‌گر در نظام سلطه‌ی جهانی برای حفظ این رابطه‌ی سلطه‌گر و سلطه‌پذیر رویش تکیه می‌کنند، سه موضوع است: سلطه‌ی فرهنگی، سلطه‌ی اقتصادی، سلطه‌ی علمی. لازمه‌اش هم این است که نگذارند آن طرف سلطه‌پذیر یا آن کسی که سلطه بر او تحمیل شده، در این سه زمینه به استقلال و به خودباوری و به پیشرفت برسد؛ نه در زمینه‌ی مسائل فرهنگی، شامل ایمان و اعتقاد و فرهنگی به معنای خاص؛ ارزشها و هدفها و جهت‌گیریها؛ نه در زمینه‌ی اقتصادی، و نه در زمینه‌ی علمی.

کشورهای تحت سلطه هرگز یک اقتصاد درست و حسابی نداشته‌اند. گاهی یک رونق ظاهری داشته‌اند، که می‌بینید در بعضی از کشورهای تحت سلطه رونق ظاهری دارند؛ اما ساخت اقتصادی خراب است؛ یعنی اگر یک شیر را رویشان ببندند؛ یک حساب را مسدود کنند، یا تصرف اقتصادی کنند، همه چیز فروخواهد ریخت و نابود خواهند شد. شما دیدید که یک سرمایه‌دار توانست چند کشور آسیای جنوب شرقی را در مدت دو سه ماه به ورشکستگی برساند؛ آن هم دو سه کشوری که توسعه‌ی نسبتاً خوب و رونق اقتصادی داشتند. رئیس یکی از همین کشورها در همان روزها به مناسبتی به تهران آمده بود و با بنده ملاقات کرد و گفت همین قدر به شما بگویم که ما در یک شب بکلی فقیر شدیم! یک سرمایه‌دار آمریکایی، یهودی مثل نخ‌چی که به یکباره می‌کشند و یک بنا؛ بنا عروسکی، روی هم می‌ریزد، عمل کرد و یک نخ را کشید و همه چیز را به هم ریخت. آمریکاییها آنجایی که لازم داشتند، پنجاه، شصت میلیارد تزریق کردند- پنجاه میلیارد به یکی، سی میلیارد به یکی دیگر- اما آنجایی که لازم نداشته باشند، تزریق نمی‌کنند و آن کشور را به خاک سیاه می‌نشانند. البته تزریق کردن یعنی اینکه دوباره همان ساخت عروسکی را به شکل دیگری برپا کنند. به‌رحال، نمی‌گذارند اقتصاد این کشورها استحکام پیدا کند.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در اجلاس بانک توسعه اسلامی / ۱۳۸۲/۰۶/۲۵

مسأله‌ی بازار مشترک بسیار مهم است. امروز شما می‌بینید که بلوکهای اقتصادی مقتدری در گوشه و کنار دنیا کار و تلاش می‌کنند و سود می‌برند. دنیا‌ی اسلام هم می‌تواند با همکاری، یک بلوک مقتدر اقتصادی به وجود بیاورد.

بیانات در دیدار رئیس بانک توسعه اسلامی / ۱۳۸۲/۰۱/۱۷

امروز این یک واقعیت بزرگ است که مسلمین در عالم، مجموعه‌ی تعیین‌کننده هستند؛ یا بگویم امت اسلامی می‌تواند یک مجموعه‌ی تعیین‌کننده در انعقاد و شکل‌دهی سیاستهای جهانی و حرکت عمومی بشریت باشد. دورانی طولانی تلاش شده است که مسلمانها از دایره‌ی تحرک اساسی دنیا و زندگی بشری، از علم، از پیشرفت اقتصادی، از قدرت بین‌المللی و قدرت تأثیرگذاری سیاسی و اقتصادی کنار بمانند و به صورت یک مجموعه‌ی کم‌خاصیت و بی‌اثر در بیایند. حد اقل دو قرن برای این کار سرمایه‌گذاری و تلاش شده و هنوز هم این تلاش ادامه دارد. این، ظلم بزرگی به مسلمین عالم و امت اسلامی بوده است.

بیانات در مراسم مشترک دانشگاه‌های افسری ارتش / ۱۳۸۲/۰۹/۳۰

امروز دیو مهیب و نفرت‌انگیز سلطه، ملتها را تهدید می‌کند. این تهدید، فقط متوجه ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی نیست؛ متوجه همه‌ی دنیا است؛ متوجه اصل و اساس انسانیت است. شما ببینید امروز مرکز استکبار- یعنی نظام ایالات متحده‌ی آمریکا- با ارزشهای انسانی و با انسانها چه می‌کند؛ هتک حرمت و حیثیت انسانها، گرفتن جان انسانها، نابود کردن هویت ملی انسانها برای آنها کاری عادی و معمولی شده، طوری که زشتی آن را احساس نمی‌کنند. ملتها در مقابل یک چنین مجسمه‌ی خیانت و شرارت چه باید بکنند؟ آیا ملتها باید تسلیم شوند و سرنوازش و هویت و آینده‌ی خودشان را به دست مهاجمانی بسپارند که هیچ رادع و مانعی از اخلاق و دین و شرف جلوی آنها را نمی‌گیرد؟ می‌بینید که دست‌آموزهای استکبار در فلسطین چه می‌کنند. دیدید در عراق و افغانستان، مزدوران مسلح آمریکا و انگلیس چه کردند و چه می‌کنند. قبل از این هم در نقاط مختلف دنیا، هرجا که توانسته‌اند، بار سنگین وجود خود و شرارت خودشان را تحمیل کرده‌اند. ملتها چه باید بکنند؟ ملتها هیچ بجز قوی شدن، اعتماد به نفس، توکل به خدا و توکل به نیروی ذاتی خود ندارند؛ ملتها باید خودشان را قوی کنند. این قوی شدن فقط از جنبه‌ی نظامی نیست؛ ملتها باید اراده، اقتصاد، دانش و پیشرفت‌های گوناگون خود را پی‌درپی قوی کنند؛ اما تقویت نیروی دفاع از هویت و مرزهای یک ملت، یکی از مهم‌ترین‌هاست، که امروز نیروهای مسلح ما این وظیفه را به عهده گرفته‌اند.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان دانشگاه امام صادق (علیه‌السلام) / ۱۳۸۲/۱۰/۲۹

امروز کسانی در دنیا زور می‌گویند، خلاف قوانین بین‌المللی رفتار می‌کنند، وقیحانه‌ترین موضع را در دنیا تعامل بین‌المللی انسانها ملتها و دولت‌ها- می‌گیرند و خجالت هم نمی‌کشند؛ سرشان را هم بالا می‌گیرند. چرا؟ چون قدرت دارند؛ قدرت اقتصادی و سیاسی -که از اقتصادی ناشی می‌شود- و بالاتر از همه‌ی اینها، قدرت علمی، که منشا همه‌ی این‌هاست؛ یعنی منشا قدرت اقتصادی و سیاسی‌شان هم قدرت علمی است. ما این طرف دنیا حرف‌های حق زیادی داریم؛ حرفمان را شجاعانه می‌زنیم، منطقمان را در صحنه‌های رویارویی منطقی هم اثبات می‌کنیم، در عمل هم البته چون توفیق الهی شامل حال این ملت شده و

ایمان دارد، به قدر ایمان خودش، پیشرفت می‌کند؛ یعنی نتوانسته‌اند هم به آرزوهای خودشان در مورد این ملت برسند؛ اما احتیاج به یک چیز دیگری هم داریم و آن، عبارت است از «قدرت بین‌المللی». تا بتوانیم این راه را بی‌دغدغه، درست، به طور کامل، همه‌جانبه و بی‌کم‌وکاست و کاست ادامه دهیم و به اهداف و آرمان‌هایمان برسیم. این قدرت را -قدرت اقتصادی، سیاسی و نفوذ فرهنگی- چطوری به دست آوریم؟ پایه و مایه‌ی همه‌ی این‌ها، قدرت علمی است؛ یک ملت، با اقتدار علمی است که می‌تواند سخن خود را به گوش همه‌ی افراد دنیا برساند؛ با اقتدار علمی است که می‌تواند سیاست برتر و دست‌والا را در دنیای سیاسی حائز شود. اقتصاد هم به دنبال این‌ها به دست می‌آید؛ پول تابع توانایی‌هاست. امروز این‌طوری است؛ علم را می‌شود به پول تبدیل کرد و از لحاظ اقتصادی هم قوی شد. این، جایگاه علم است. ما از علم عقب ماندیم. نه فقط در دوران پنجاه‌ساله‌ی منحوس پهلوی -که البته در این دوران، از لحاظ عمق علمی، پدر این مملکت را در آوردند. حالا خود تحلیل این مسئله، یک تحلیل تاریخی- اجتماعی است و یک مسأله‌ی مهمی است- بلکه از قبل از آن. دوران قاجاریه و پهلوی مظهر این عقب‌ماندگی علمی است. ما حالا داریم تلاش می‌کنیم که بتوانیم این دره‌ی وسیع را پر کنیم. وظیفه‌ی دانشگاه -نه فقط دانشگاه امام صادق؛ مطلق دانشگاه- در این کشور، این است که این دره‌ی علمی را پر کند. هرچه می‌توانید، علم بیاموزید.

بیانات در دیدار استانداران سراسر کشور / ۱۳۸۲/۱۲/۰۸

کسانی که چالش عمده‌ی نظام با آن‌هاست، مصلحت خودشان را در چه می‌بینند؟ آمریکا مصلحت خودش را در ایران، با سرپا بودن نظام جمهوری اسلامی، در چه وضعیتی می‌بیند؟ او، مصلحت خودش را در ایجاد اختلاف و از بین بردن این یکپارچگی‌ای که امروز شما در مردم مشاهده می‌کنید و در متوقف کردن حرکت علمی کشور، می‌بیند؛ چون علم و دست برتر علمی، راز پیشرفت هر کشوری در اقتدار اقتصادی، سیاسی، نظامی و روحیه‌ای است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۸۶/۰۱/۱۷

در فلسطین هم قدرتهای استکباری شکست خوردند. چه کسی می‌توانست باور کند که یک سازمان مبارزی که شعار او مقابله‌ی با رژیم صهیونیستی است، در میان فلسطینی‌ها قدرت بگیرد؟! چه کسی می‌توانست باور کند که تهاجم نظامی به لبنان به وسیله‌ی یک گروه مبارز مومن از جان گذشته، به طور فضاحت‌آمیزی شکست بخورد، که در جنگ سی‌وسه‌روزه‌ی لبنان دیده شد؟! چه کسی باور می‌کرد که آمریکا با همه‌ی تلاشی که در عراق کرد و با گسیل آن همه نیرو، نتواند مقاصد خود را بر ملت عراق تحمیل کند و عراق را مدخلی قرار بدهد برای سیطره‌ی بر کل منطقه‌ی عربی خاورمیانه و بازی کردن با ملتها و دولت‌های این منطقه؟! ولی این‌ها اتفاق افتاد. در همه‌ی این موارد، طرفی که شکست خورد، همان طرفی بود که به حسب ظاهر، از اقتدار نظامی و اقتدار ظاهری و پول و قدرت اقتصادی و سیاسی برخوردار بود. این هم یک حقیقتی است.

بیانات در دیدار معلمان / ۱۳۸۶/۰۲/۱۲

کشور در حال یک تحرک جدی به سمت جلوست؛ هم از لحاظ علمی، هم از لحاظ سیاسی، هم از لحاظ نظامی و هم از لحاظ استحکام بنیه‌های اقتصادی. نظام اسلامی در عمل دارد نشان می‌دهد که یک نظام ریشه‌دار، اثرگذار و دارای اقتدار درون‌زاست؛ نه اقتداری که بعضی از کشورهای بیچاره و سیاستمداران نگون‌بخت دارند، که ناشی از حمایت فلان قدرت و بهمان قدرت است؛ نه، اقتدار نظام سیاسی جمهوری اسلامی، اقتدار درون‌زاست؛ مثل یک کوه که بیش از آن مقداری که از کوه دیده می‌شود و در زیر زمین، ریشه‌های آن کوه است؛ نظام اسلامی دارد نشان می‌دهد که این‌گونه است و روز به روز هم در این جهت جلو رفته است. ما داریم به سمت جلو حرکت می‌کنیم و حرکت هم حرکت آرامی نیست؛ حرکت سریعی است.

بیان نوروزی رهبر انقلاب به مناسبت حلول سال ۱۳۸۷ / ۱۳۸۷/۰۱/۰۱

خوشبختانه مسئولین کشور عزت ملی را کاملا در نظر دارند و می‌دانند که در مقابل زیاده‌خواهی دشمنان، راه نجات تسلیم شدن و عقب‌نشینی کردن نیست؛ اگر دشمن زورگویی و زورگیری می‌کند، باید در مقابل دشمن ایستاد و پیشرفت کرد. علاج ملت ایران در کسب اقتدار است؛ این اقتدار فقط به معنای اقتدار نظامی نیست؛ باید اقتدار علمی، اقتدار اقتصادی، به دست آوردن قدرت اخلاقی و اجتماعی و بالاتر از همه‌ی این‌ها اقتدار معنوی و روحی- که از اتکال به خداوند متعال برای یک ملت حاصل می‌شود- هم کسب کنیم. اگر بخواهیم در صحنه‌ی قدرت‌یابی ملت ایران پیش برویم و به هدف‌های خود دست پیدا کنیم، ملت و دولت باید به یکدیگر دست دوستی و همکاری کامل بدهند؛ همچنانی که بحمد الله ملت همواره پشتیبان مسئولان بوده است، باید این پشتیبانی- هرچه بیشتر- ادامه پیدا کند و ملت و دولت با یکدیگر همکاری کنند. قشرهای گوناگون ملت ایران، قشر عالمان و فرزنانگان و محققان، قشر دانشجویان، قشر کارگران و کشاورزان، قشر سرمایه‌گذاران و کسانی که قادرند با سرمایه‌گذاری خود ملت را به پیش ببرند، مدیران بخش‌های گوناگون موسسات دولتی و غیر دولتی، همه‌ی این‌ها باید احساس بکنند که بار سنگین پیشرفت کشور بر دوش آن‌هاست و تکلیفی است الهی و مردمی و نتایج انجام این تکلیف عاید همه خواهد شد و همه- و بیش از همه، خود آن کسانی که این تکلیف را به بهترین وجهی انجام داده‌اند- از آن سود خواهند برد.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان دانشگاه‌های شیراز / ۱۳۸۷/۰۲/۱۲

یکی از سیاست‌های رهبران آمریکا همین است که برای اینکه مشکلات درونی، تبعیض‌هایی که وجود دارد، اختلاف طبقاتی‌های عجیبی که وجود دارد، گرفتاری‌های فراوانی که مردم آمریکا دارند، برای اینکه مردم را از این مسائل منصرف کنند، همیشه یک دشمنی در بیرون لازم دارند. این را فهمیده‌ایم و اطلاع داریم؛ اما مسئله‌ی بزرگ کردن ایران یک مسئله‌ی بنیانی است در تفکر سیاستمداران سلطه در آمریکا؛ حقیقتا همین‌طور است. قوام آن‌ها به تجاوزطلبی و به سلطه و دست‌اندازی به اینجا و آنجا دنیاست. دولت‌ها را قانع کردند، ملتها را هم ساکت کردند. تنها پرچمی که در مقابل آن‌ها ایستاده است، دولت و ملت بدون تفاوت کجاست؟ جمهوری اسلامی. آحاد مردم و دولت، همراه آن‌ها؛ و رئیس‌جمهور، همراه آن‌ها؛ و مسئولین کشور، همراه آن‌ها، بدون تقیه ظلم را نفی می‌کنند، تبعیض را نفی می‌کنند، دست‌اندازی را نفی می‌کنند؛ این خطر بزرگی است برای آن قدرتی که به درون حصارهای ملی خودش، خودش را محدود نمی‌کند. چون فریاد این ملت، قیام این ملت برای ملتهای دیگر بیدارکننده است، هشداردهنده است، کم‌اینکه بوده تا حالا؛ کم‌اینکه این بیداری به وجود آمده است. خوب، این‌ها احساس خطر می‌کنند. همه‌ی تلاش‌شان را هم گذاشته‌اند، ولی با همه‌ی این‌ها ملت ایران، شما جوانان، شما دانشجویان می‌توانید در مقابل همه‌ی این‌ها بایستید و بر همه‌ی این‌ها غلبه پیدا کنید؛ اما شرائطی دارد. ما امروز از بیست سال قبل، از سی سال قبل خیلی جلوتریم، تجربه‌مان بیشتر است، مدیریت‌هایمان قوی‌تر است، توانائی‌های علمی ما بمراتب جلوتر است، قدرت تحرک اقتصادی‌مان بمراتب از آن روز بیشتر است، تصورات ما از پیشرفت نسبت به آن روزها خیلی بهتر است.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان در دانشگاه علم و صنعت / ۱۳۸۷/۰۹/۲۴

سیاست‌های استکبار، سیاست‌های آمریکا، سیاست‌های شبکه‌ی صهیونیستی عالم که آماج اولش برای دشمنی، به دلایل روشن، جمهوری اسلامی است، نمی‌توانند جمهوری اسلامی را از پا در بیاورند. نه فقط نمی‌توانند از پا در بیاورند، نمی‌توانند کند کنند. ما می‌توانیم با سرعت حرکت خودمان را پیش ببریم. البته منتظر توطئه‌ی دشمن هستیم. این توطئه‌ها ادامه پیدا خواهد کرد، تا یک مقطعی؛ آن مقطع عبارت است از اقتدار همه‌جانبه‌ی کشور که این، کار شما دانشجویان، کار شما نسل جوان است. آن وقتی‌که نتوانستید کشور را به اقتدار علمی و به اقتدار اقتصادی برسانید و آن وقتی‌که نتوانستید عزت علمی را برای کشور فراهم کنید، آن روز البته توطئه‌ها کم خواهد شد؛ مایوس خواهند شد. تا وقتی به آن نقطه نرسیده‌ایم، منتظر توطئه‌ها باید بود و آماده‌ی مقابله‌ی با این توطئه‌ها باید بود. و ان شا الله هر روزی که بگذرد، شما قوی‌تر خواهید بود، دشمن شما ضعیف‌تر خواهد شد و آن روزی که پیروزی نهائی نصیب ملت بشود، ان شا الله روز دوری

نخواهد بود.

خطبه‌های نماز جمعه تهران / ۱۳۸۸/۰۶/۲۰

جوانهای عزیز! این کشور مال شماست، فردا متعلق به شماست. یک نظام مقتدر- چه اقتدار علمی، چه اقتدار سیاسی، چه اقتدار اقتصادی، چه اقتدار اطلاعاتی، چه اقتدار تحرک در مناطق گوناگون جهان و اقتدار بین‌المللی- مایه عزت شماست، مایه افتخار شماست و شما باید برای تکمیل و تکمیل چنین نظامی تلاش کنید و احساس وظیفه کنید. جوانها وظیفه دارند.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۱ / ۱۳۹۱/۰۱/۰۱

اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق ببخشیم، مسئله‌ی تورم حل خواهد شد؛ مسئله‌ی اشتغال حل خواهد شد؛ اقتصاد داخلی به معنای حقیقی کلمه استحکام پیدا خواهد کرد. اینجاست که دشمن با مشاهده‌ی این وضعیت، مایوس و ناامید خواهد شد. وقتی دشمن مایوس شد، تلاش دشمن، توطئه‌ی دشمن، کید دشمن هم تمام خواهد شد.

بیانات در حرم رضوی در آغاز سال ۹۱ / ۱۳۹۱/۰۱/۰۱

یک عرصه‌ی مهم اقتصادی دیگر که در سال ۹۰ با همت این ملت انجام گرفته است، عرصه‌ی علم و فناوری است. علم و فناوری یکی از پایه‌های اقتدار اقتصادی یک ملت است. یک ملت با داشتن دانش پیشرفته، فناوری پیشرفته، هم به ثروت میرسد، هم به استغنا سیاسی میرسد، هم آبرومند میشود، هم دستش قوی میشود. به خاطر کلیدی بودن مسئله‌ی پیشرفت علم و فناوری، من نسبت به این مسئله حساسم. از راه‌های مختلف، کانالهای مختلف، گزارشهای متفاوتی را تقریباً به طور مستمر دریافت میکنم و میتوانم به شما قاطعانه عرض کنم که سطح پیشرفتهای کشور بسیار بیشتر از آن چیزی است که تاکنون به اطلاع مردم رسیده است.

بیانات در حرم رضوی در آغاز سال ۹۱ / ۱۳۹۱/۰۱/۰۱

بهباهای دشمنی در اوقات مختلف متفاوت است. از وقتی مسئله‌ی هسته‌ای مطرح شده است، بهانه‌ی دشمنی‌ها مسئله‌ی هسته‌ای است. البته میدانند و اعتراف هم میکنند که ایران دنبال سلاح هسته‌ای نیست. واقع قضیه هم همین است. ما به دلایل خودمان، به هیچ‌وجه دنبال سلاح هسته‌ای نیستیم؛ نه تولید کردیم و نه تولید خواهیم کرد؛ این را میدانند، اما یک بهانه است. یک روز این مسئله بهانه است، یک روز حقوق بشر بهانه است، یک روز فلان مسئله‌ی داخلی بهانه است؛ اما همه‌ی اینها بهانه است. مسئله‌ی اصلی چیست؟ مسئله‌ی اصلی، حراست مقتدرانه‌ی نظام اسلامی از ثروت عظیم نفت و گاز در این کشور است. امروز و فردا - مثل دیروز - اقتدار اقتصادی و سیاسی و به تبع آن، اقتدار علمی و نظامی، متوقف است به انرژی، به نفت. تا ده‌ها سال دیگر، دنیا محتاج نفت و گاز است؛ این یک مطلب مسلم است. استکبار و قدرتهای استکباری میدانند که رگ حیاتشان به نفت و گاز وابسته است. آن روز که نتوانند این نفت ارزان را به دست بیاورند، آن روز که مجبور باشند برای تهیه‌ی نفت و گاز امتیاز بدهند و از زورگویی دست بردارند، آن روز برای آنها مصیبت‌بار است.

بیانات در اجتماع کارگران کارخانجات تولیدی داروپخش / ۱۳۹۱/۰۲/۱۰

ما تا به کار ایرانی و سرمایه‌ی ایرانی احترام نگذاریم، تولید ملی شکل نمیگیرد؛ و اگر تولید ملی شکل نگیرد، استقلال اقتصادی این کشور تحقق پیدا نمیکند؛ و اگر استقلال اقتصادی یک جامعه‌ی تحقق پیدا نکرد - یعنی در مسئله‌ی اقتصاد نتوانست خودش تصمیم بگیرد و روی پای خود بایستد - استقلال سیاسی این کشور تحقق پیدا نمیکند؛ و اگر استقلال سیاسی یک جامعه‌ی تحقق پیدا نکرد، بقیه‌ی حرفها، جز حرف، چیز دیگری نیست. تا یک کشور اقتصاد خود را قوی نکند، پایدار نکند، متکی به خود نکند، مستقل نکند، نمیتواند از لحاظ سیاسی و فرهنگی و غیره تأثیرگذار باشد. کشور ما به اقتصاد قوی و پایدار احتیاج دارد. من از سه سال یا چهار سال قبل، در سخنرانی‌های عمومی و بزرگ، به ملت‌مان، به عزیزان‌مان، به مسئولان‌مان تذکر دادم و گفتم بدانید توطئه‌ی دشمن، امروز متوجه به اقتصاد ماست. حالا ملاحظه میکنید؟ می‌بینید که نشانه‌های این توطئه‌ی بزرگی که برایش برنامه‌ریزی کردند، یکی پس از دیگری دارد ظاهر میشود. البته شما ملت ایران، با همان عزم راسخی که مانعهای دیگر را از سر راه برداشتید، ان‌شاءالله این مانع را هم از سر راه برمی‌دارید. این همت را کارگر بکند، سرمایه‌گذار بکند، مدیران دولتی بکند، مدیران بخش خصوصی بکنند؛ آحاد مردم هم در مصرف تولید داخلی و تولید ملی، عزم راسخ خودشان را نشان بدهند.

بیانات در اجتماع کارگران کارخانجات تولیدی داروپخش / ۱۳۹۱/۰۲/۱۰

کارهای اساسی باید بشود. خوشبختانه مشغول شده‌اند. همین طور که دوستان مسئول در دولت محترم اطلاع دادند، از اول سال، نشست‌هایشان، برنامه‌ریزی‌هایشان، تبادل‌نظرهایشان متوجه این مسئله شده است؛ من هم تأکید میکنم. موانع را باید بردارند. برای اینکه تولید ملی شکل بگیرد و اقتصاد داخلی استحکام و پایداری خودش را پیدا کند، همه باید تلاش کنند؛ مسئولین هم در درجه‌ی اول باید تلاش کنند؛ چه در قوه‌ی مجریه، چه در قوه‌ی مقننه و چه در قوه‌ی قضائیه. گاهی کار ممکن است به قوه‌ی قضائیه منتهی شود. جریان سالم و مورد توجه و دقت در اقتصاد کشور و در کار و تولید و سرمایه‌گذاری کشور، احتیاج دارد به مراقبت همه‌ی قوا با یکدیگر. از ابعاد مختلف، کارهای گوناگونی باید انجام بگیرد؛ مسئله‌ی تقویت مهارت‌ها در محیط کار، مسئله‌ی نگرشهای درست مدیریتی، مسئله‌ی توانمندسازی نیروی کار، مسئله‌ی ایجاد احساس امنیت؛ هم برای کارگر، هم برای سرمایه‌گذار - یعنی برنامه‌ها، قوانین و مقررات باید جوری باشد که هم کارگر احساس امنیت کند و خاطر جمع باشد، هم سرمایه‌گذار احساس امنیت کند - مسئله‌ی مواجهه‌ی درست با اخلاقیات اقتصادی. یکی از اخلاقیات اقتصادی، مسئله‌ی قاچاق است. یکی از اخلاقیات اقتصادی، سواستفاده‌های گوناگون از سرمایه‌های ملی است؛ از ذخائر متعلق به مردم در بانکهای کشور است. کسانی با یک نامی از تسهیلات استفاده میکنند، اما در جای دیگری مصرف میکنند؛ این خیانت است، این دزدی است. گاهی دزدی از کیسه‌ی یک نفر است، گاهی دزدی از کیسه‌ی یک ملت است؛ این سنگین‌تر است. با این اخلاقیات باید مواجهه بشود.

بیانات در دیدار جمعی از پژوهشگران و مسئولان شرکت‌های دانش‌بنیان / ۱۳۹۱/۰۵/۰۸

تحصیل ثروت از راه فروش منابع تمام‌شدنی مثل نفت و امثال نفت، رونق نیست، پیشرفت نیست؛ این خودگول‌زدن است. ما در این دام افتادیم. باید اقرار کنیم، قبول کنیم که این یک تله است، یک دام است برای ملت ما. ما دچار خام‌فروشی شدیم. یک واقعیتی برای ما به ارث گذاشته شد، کشور هم به آن عادت داده شده است. البته در این سالها سعی شده که یک مقداری این اعتیاد مضر برای کشور، کنار گذاشته شود، لیکن به طور کامل پیش نیامده. ما باید اول اعتقاد پیدا کنیم که باید کشور به جایی برسد که بتواند با اختیار، هرگاه اراده کرد، سرچاه‌های نفت خودش را ببیند؛ ما باید به این باور برسیم. این حالا مسئله‌ی نفت است. خام‌فروشی‌ها در بخشهای مختلف مواد خام و معدنی همچنان وجود دارد؛ و این یکی از ضعفهای ماست، یکی از مشکلات کشور ماست. ما اگر بخواهیم از این وضعیت نجات پیدا کنیم، بخواهیم به رشد اقتصادی حقیقی نائل شویم، راهش تکیه‌ی به علم است؛ این هم از راه تقویت همین شرکت‌های دانش‌بنیان، عملی است. ما باید به این سمت برویم.

البته کارهایی که انجام گرفته، کارهای باارزشی است. گزارشی که معاون محترم رئیس جمهور دادند - که البته من اطلاع نسبتاً کاملی از آنچه که انجام گرفته، قبلاً در ضمن گزارشهای مکتوب به دست آوردم - بسیار دلگرم‌کننده است؛ نشان‌دهنده این است که دستگاه‌های ما بحمدالله تلاششان در این زمینه خوب است؛ منتها نگاه کنیم، ضعفها را در بخشهای مختلف شناسائی کنیم و سعی کنیم این ضعفها را برطرف کنیم. اگر ما ان‌شاءالله بتوانیم بنیانگذاری کارهای اقتصادی بر پایه دانش را پیش ببریم و به وجه غالب اقتصاد کشور تبدیل کنیم، این نه تنها به کشور قدرت اقتصادی خواهد داد، بلکه قدرت سیاسی هم خواهد داد، قدرت فرهنگی هم خواهد داد. وقتی یک کشوری احساس کرد که با علم خود، با دانش خود میتواند زندگی خود را و ملت خود را اداره کند و به دیگر ملتها خدمت برساند، احساس هویت میکند، احساس شخصیت میکند؛ این درست همان چیزی است که ملتهاى مسلمان امروز به آن احتیاج دارند.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها / ۱۳۹۳/۰۵/۱۵

اینکه ما روی علم تکیه میکنیم، فقط به جهت احترام آرمانی به علم نیست - که البته این خودش یک نقطه‌ی مهمی است؛ اسلام برای علم ارزش ذاتی قائل است - لیکن علاوه بر این ارزش ذاتی، علم قدرت است. یک ملت برای اینکه راحت زندگی کند، عزیز زندگی کند، با کرامت زندگی کند، احتیاج دارد به قدرت. عامل اصلی که به یک ملت اقتدار میبخشد، علم است. علم، هم میتواند اقتدار اقتصادی ایجاد کند، هم میتواند اقتدار سیاسی ایجاد کند، هم میتواند آبرو و کرامت ملی برای یک ملت در چشم جهانیان به وجود بیاورد. یک ملت عالم، دانا، تولیدکننده علم، در چشم جامعه‌ی بین‌المللی و انسانها طبعاً با کرامت است. پس علم علاوه بر کرامت ذاتی و ارزش ذاتی، این ارزشهای بسیار مهم اقتدارآفرین را هم دارد.

بیانات در دیدار رئیس و اعضای مجلس خبرگان رهبری / ۱۳۹۲/۱۲/۲۰

تجربه‌ی ۳۷ساله‌ی جمهوری اسلامی نشان میدهد که ما باید خودمان را تقویت کنیم، قوی کنیم؛ از لحاظ فکری قوی کنیم، از لحاظ سیاسی قوی کنیم، از لحاظ اقتصادی قوی کنیم، از لحاظ فرهنگی قوی کنیم، از لحاظ علمی قوی کنیم. وقتی قوی شدیم، طبعاً عزت پیدا خواهیم کرد؛ امروز عزت یک ملت در دنیا به اینها است.

بیانات در دیدار رئیس و اعضای مجلس خبرگان رهبری / ۱۳۹۵/۰۲/۰۶

در اقتصاد، اگر ما قوی شدیم و قدرتمند شدیم، دیگر تحریم معنی ندارد و تحریم یک کار زائد می‌شود؛ اگر ما در داخل توانستیم اقتدار اقتصادی به دست بیاوریم، آنها خودشان می‌آیند به دریاورگی، می‌آیند دنبال ارتباط اقتصادی؛ نه [فقط] تحریم نمیکنند، بلکه اگر ما تحریم کنیم، آنها می‌آیند میگویند تحریم نکنید؛ طبیعت کار این است.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۶/۰۱/۰۱

ما برای کشورمان و برای ملتیمان چه میخواهیم؟ ما میخواهیم ملت و کشور به کجا برسد؟ ما برای ملت ایران امنیت ملی میخواهیم، عزت ملی میخواهیم، سلامتی عمومی میخواهیم، رفاه عمومی میخواهیم؛ پیشرفت همه‌جانبه میخواهیم، استقلال از قدرتهاى سلطه‌گر جهانی میخواهیم، شکوفایی استعدادها میخواهیم، رها شدن و نجات یافتن از آسیب‌های اجتماعی - مثل اعتیاد و فساد و امثال اینها - میخواهیم؛ اینها را برای کشور میخواهیم؛ اینها چیزهایی است که ما در زمینه‌ی مسائل مادی برای کشورمان دنبال میکنیم و میخواهیم. آن وقتی ملت به آسایش خواهد رسید که این مواد برای او در داخل کشور تامین بشود. خوب چگونه میشود اینها را به دست آورد؟ عزت ملی، امنیت ملی، اقتدار ملی، پیشرفت همه‌جانبه چه جور به دست می‌آید؟ من عرض میکنم بدون اینکه کشور یک اقتصاد قوی داشته باشد، اینها به دست نمی‌آید. نیاز ما اقتصاد قوی، تولید قوی، همراه با مدیریت قوی است؛ نیازمان این است: یک اقتصاد قوی و مطمئن و متکی به خود که دستمان به سمت دیگران دراز نباشد، بتوانیم انتخاب کنیم، بتوانیم حرکت کنیم، بتوانیم اقدام کنیم، بتوانیم روی قیمت نفت اثر بگذاریم، پول ملی را ارزشمند کنیم، قدرت خرید مردم را بالا ببریم؛ بدون یک اقتصاد قوی این‌جوری، نه به یک عزت مستمری خواهیم رسید، نه به یک امنیت مستمری خواهیم رسید؛ این چیزها را باید تامین کنیم. اهمیت اقتصاد این است. و البته بدون اتحاد ملی هم به دست نمی‌آید؛ بدون پیوند عمومی ملت با نظام هم این خواسته‌ها به دست نمی‌آید؛ بدون فرهنگ انقلابی هم به دست نمی‌آید؛ بدون مسئولان شجاع و فعال و پرکار هم این خواسته‌ها تامین نخواهد شد. همه‌ی اینها را لازم داریم و باید تامین کنیم و میتوانیم تامین کنیم. [پس] یکی از مشکلات عمده‌ی کنونی ما مسئله‌ی اقتصاد است.

بیانات در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین (علیه‌السلام) / ۱۳۹۶/۰۲/۲۰

اقتصاد قوی و مستقل کشور ما هم مایه‌ی اقتدار ما است لذا با آن مخالفند. تحریم میکنند، برای اینکه اقتصاد را ضربه بزنند؛ تدابیر گوناگونی به کار می‌بندند که ای کاش اقتصاددان‌های مومن ما بیایند برای مردم تشریح کنند تدابیری را که دشمنان ما در آن سوی مرزها به کار می‌برند تا ما نتوانیم در داخل، اقتصاد محکم و مستقل و قوی داشته باشیم؛ چرا؟ چون اقتصاد مایه‌ی اقتدار است و یک کشوری که اقتصاد محکمی دارد، این کشور یک وسیله‌ی اقتدار دارد.

بیانات در دیدار رئیس و اعضای مجلس خبرگان رهبری / ۱۳۹۶/۰۶/۲۰

به نظر بنده میتوان به این مجلس [خبرگان] امید بست برای یک کار مهم دیگر در کنار این کارهایی که تاکنون انجام داده است و میدهد، و آن عبارت است از نگاه کلان و راهبردی به انقلاب و مسیر انقلاب.

...

فرض بفرمایید در زمینه‌ی اقتصادی. خوب یکی از ارکان اقتدار کشور، اقتدار اقتصادی است و در اقتدار اقتصادی، یکی از عناصر تشکیل‌دهنده‌ی عمده عبارت است از قدرت پول ملی؛ یعنی پول ملی بایستی قدرت خرید داشته باشد و برای شهروندان، برای دارندگان آن پول، ثروت ایجاد بکند. اگر چنانچه ما بر اساس سیاستهای اجرائی غلط، تصمیم‌گیری‌های نادرست، بی‌مبالاتی‌های گوناگون، به وضعی رسیدیم که پول ملی همین‌طور روزه‌روز تنزل کرد و پایین رفت، این عقب‌رفت است، این پس‌رفت است. باید این را مشخص کنیم و بر اساس این، مطالبه تنظیم کنیم، مطالبه تعریف کنیم. این مطالبه میتواند مثلاً از دولت باشد، میتواند از مجلس باشد؛ و هلم چرا.

بیانات در دیدار نخبگان جوان علمی / ۱۳۹۶/۰۷/۲۶

دشمن، با اقتدار جمهوری اسلامی مخالف است؛ هرچه عنصر و مایه‌ی قدرت در جمهوری اسلامی است، دشمن با آن مخالف است. ما باید علی‌رغم دشمن، سعی کنیم عناصر قدرت را در داخل جمهوری اسلامی افزایش بدهیم. یکی همان علم است که شما در جریانش هستید؛ واقعا میدان مبارزه است، مایه‌ی قدرت کشور است. یکی قدرت دفاعی است؛ همین مسئله‌ی موشکها و این حرفهایی که سروصدا میکنند. باید روزه‌روز این قدرت دفاعی افزایش پیدا کند، و البته میکند؛ به کوری چشمشان، روزه‌روز هم افزایش پیدا خواهد کرد. سوم قدرت اقتصادی است؛ به قدرت اقتصادی اهتمام بکنید. قدرت اقتصادی هم با وابستگی به این و آن حاصل نمیشود. بنده از سابق، از قدیم، نه حالا، بارها گفته‌ام، من با سرمایه‌گذاری‌های خارجی‌ها در کشور موافقم، من هیچ مخالفتی ندارم؛ غربی یا اروپایی مشکلی نیست؛ منتها تکیه‌ی اقتصاد کشور نباید به ستونی باشد که ممکن است با نعره‌ی مثلاً یک ترامپی بلرزد؛ این [طور] نباید باشد. آن ستون مورد اعتماد در اقتصاد کشور بایستی مربوط به درون کشور و داخل کشور باشد، باید اقتصاد ما درون‌زا باشد؛ یعنی همان اقتصاد مقاومتی، که سیاستهایش اعلام شده و باید

دنیال بشود. بنابراین، این‌هم یک نکته است که همه‌ی عوامل و عناصر قدرت باید در داخل تقویت بشود؛ قدرت دفاعی، قدرت بحث منطقه‌ای و مانند اینها.

بیانات در دیدار افشار مختلف مردم / ۱۳۹۷/۰۵/۲۳

با این دولت، با این رژیم زورگوی متقلب، باید نشست مذاکره کرد؟ چرا مذاکره کنیم؟ برجام نمونه‌ی واضح این است. تازه بنده سخت‌گیری میکردم - که البته همه‌ی خطوط قرمزی که ما معین کرده بودیم رعایت نشد - طرف مقابل این‌جوری رفتار کرد، این‌جوری عمل کرد. خب با این طرف مقابل نمیشود مذاکره کرد؛ با این دولت نمیشود مذاکره کرد. درباره‌ی مسائل گوناگون، هر دولتی که با این دولت مذاکره کند، [او] مشکل درست میکند؛ مگر اینکه هم جهت باشند، مثل انگلیس. [البته] به انگلیس هم زور میگویند؛ آمریکایی‌ها حتی به انگلیس هم زور میگویند، به اروپایی‌ها هم زور میگویند، اما آنها حالا به یک جهاتی اشتراکاتی دارند، با همدیگر تعامل میکنند، کار میکنند. با هرکسی که مذاکره میکند، وضعیتش این‌جوری است. ما باید وقتی مذاکره کنیم، وقتی وارد این بازی خطرناک بشویم که فشار او، هوجبگری او، نتواند در ما تاثیر بگذارد به‌خاطر یک اقتداری که داریم. بله، آن‌وقتی که جمهوری اسلامی از لحاظ اقتصادی، از لحاظ فرهنگی، به آن اقتداری که ما در نظر گرفته‌ایم برسد، آنجا برود مذاکره کند؛ حرفی نیست. امروز چنین چیزی وجود ندارد؛ ما اگر چنانچه برویم مذاکره کنیم، قطعاً این مذاکره به ضرر ما تمام خواهد شد؛ مذاکره با یک طرف زورگوی این‌جوری، به ضرر ما تمام خواهد شد.

